

Stk. 2. Naar ganske særlige Grunde taler derfor, kan det med de i Stk. 1 nævnte Myndigheders Samtykke, der kun kan meddeles for 1 Aar ad Gangen, *undlades at paalægge* Bidrag, navnlig i de i § 9, Nr. 3, nævnte Tilfælde.

§ 13.

Stk. 1. Det sociale Udvalgs Afgørelser i Henhold til § 9, Nr. 1—2, kan *indankes* for Overøvrigheden, hvis Afgørelse er endelig.

Stk. 2. Det sociale Udvalgs Afgørelser i Henhold til § 9, Nr. 3, kan indankes for Landsnævnet for Børneforsorg, hvis Afgørelse er endelig. Udredes hele Udgiften ved paagældende Barns Forsørgelse af Statskassen, kan Landsnævnet selvstændig forandre et af Udvalget paalagt Bidrag.

Stk. 3. Anker over Overøvrighedens Ansættelser i Henhold til § 10 afgøres endeligt af Socialministeren.

Stk. 4. Indankning skal i alle Tilfælde være foretaget inden 14 Dage, efter at Resolutionen er forkyndt.

§ 14.

Stk. 1. *Inddrivelse og Afsoning* af Underholdsbidrag, hvad enten disse er fastsat af det sociale Udvalg eller af Overøvrigheden, sker i alle Tilfælde efter de for Inddrivelse og Afsoning af Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab gældende Regler.

Stk. 2. Hvor et Underholdsbidrag paalægges i Henhold til § 7, Stk. 2—3, jfr. § 8, eller hvor et saadant Bidrag senere forhøjes eller nedsættes, fastsætter Overøvrigheden samtidig i Resolutionen, om Bidraget fuldt ud eller kun delvis skal kunne inddrives ved Afsoning. Ved Overvejelsen heraf skal der tages Hensyn til paa den ene Side paagældende Forsørgers Forsørgelsesbyrde som gift og paa den anden Side hans Betalingsevne, Arbejdsomhed, Ædruelighed, Helbredstilstand og andre Omstændigheder, der egner sig til at tages i Betragtning ved Bedømmelsen af, om han kan siges at tage sig sit Ansvar som Forsørger tilstrækkelig alvorligt. Den fastsatte Brøk kan naarsomhelst nedsættes eller forhøjes.

Stk. 3. Hvor det offentlige begærer Afsoning af et ikke erlagt Underholdsbidrag, skal Overøvrigheden være berettiget til for et kortere Tidsrum at stille Afsoningen i Bero, naar det efter en nærmere Undersøgelse maa antages, at paagældende uden egen Brøde, ved Sygdom eller virkelig Fattigdom, der ikke skyldes Forsørgelsespligter udenfor Ægteskab, Dovenskab, Drikfældighed ell. lign., for Tiden er ude af Stand til at betale.

Stk. 4. Overøvrighedens Afgørelse med Hensyn til Afsoning er i Forholdet til paagældende Forsørger endelig, medens Nægtelse af at fastsætte Afsoningsret for hele Bidraget eller en Del af dette eller at iværksætte en begært Afsoning af vedkommende sociale Udvalg kan indankes for Socialministeren.

§ 15.

Stk. 1. Den Hjælp, der af det offentlige efter denne Lov ydes en Person, overfor hvem en anden har Forsørgelsespligt, betragtes som oppebaaret af denne sidste og medfører for ham de Retsvirkninger, som efter denne Lov maatte være knyttet til Hjælpens Modtagelse. Er Forsørgeren uvidende om den ydede Hjælp, indtræder Retsvirkninger dog kun, saafremt Forsørgeren ikke fra det Tidspunkt, da han er blevet vidende om den ydede Hjælp, selv overtager Forsørgelsen eller Udgifterne ved denne og desuden ikke indenfor en rimelig Frist, der i intet Tilfælde maa strække sig udover 3 Maaneder efter fornævnte Tidspunkt, refunderer den af det offentlige ydede Hjælp.

Stk. 2. Forsaaavidt det drejer sig om Hjælp, som af det offentlige har maattet ydes Hustruen i Tilfælde, hvor denne uden tilstrækkelig Grund har forladt Manden, sidestilles